

jazyka časopisu neovládající může býti jen redaktorem na oko, a oznámením takové osoby úřadu jako zodpovědného redaktora nebylo vyhověno povinnosti §§ 10, 11 tisk. zák. (Srov. rozh. víd. nejv. s. úř. sb. č. 166, 222, 1518, 3790; Liszt: Lehrbuch d. österr. Pressrechtes str. 81 násl., Sládeček: Tiskové právo, str. 41 násl.). Napadá proto zmateční stížnost právem jako nesprávné právní posouzení, že nalézací soud, zjistiv, že Čeněk H. ohlášen byl jako zodpovědný redaktor maďarsky psaného časopisu, aniž maďarskou řeč v nejmenším ovládá, přes to neuznal, že toto ohlášení spadá pod skutkovou podstatu nepravdivého oznámení podle § 11, druhý odst. zák. o tisku, ba tuto možnost vůbec nezkoumal. Za tohoto stavu věci jest přisvědčiti zmateční stížnosti, že oznámením Čenka H-y jako zodpovědného redaktora periodického časopisu F. D. spáchán byl po případě přečin podle § 11, druhý odst. tisk. zák.; jeví se proto sprostňující výrok první stolice po stránce té na dosavadním podkladě právně pochybným. Rozsudek bylo zrušiti ke zmateční stížnosti veřejného obžalobce jako zmatečný a věc vrátiti do první stolice k opětovnému projednání a rozsouzení. Věcí nového řízení bude zjistiti zejména též, koho stíhá z oznámení tohoto odpovědnost po stránce subjektivní, kdyžť rozsudek nalézacího soudu poukazuje sám k obhajobě Čenka H-y, že byl redaktorem ustanoven ústředím strany bez vlastní vědomosti a souhlasu.

Čís. 3464.

Není třeba, by skutek, k jehož spáchání směřuje vůle návodce (§ 5 tr. zák.), byl v jeho představě a v jeho působení na přímého pachatele (v návodu) přesně vymezen ve všech podrobnostech. Podle okolností případu stačí i pouhé všeobecné vybídnutí určité osoby k trestné činnosti určitého druhu (výzva přinést něco ukradeného).

Nejde-li o překročení příkazu daného pachateli spoluvinníkem (*excessus mandati*), ručí spoluvinník za veškeren rozsah i výsledek trestné činnosti přímého pachatele.

Pro kvalifikaci podle § 174 II c) tr. zák. stačí, vnikl-li pachatel do zamčené místnosti otevřeným pokud se týče rozbitým oknem.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1929, Zm II 311/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 31. května 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na nedokonané krádeži podle §§ 5, 8, 171, 174 II c) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů :

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti podle čís. 4, 5, 9 a) a 10 § 281 tr. ř.

Zmatek podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. spatřuje stěžovatel v tom, že ke skutkové podstatě spoluviny nestačí pouhá výzva přinést něco

ukradeného, nýbrž že výzva musí zníti na provedení určité krádeže. Tato námitka jest právně bezpodstatnou. Podle § 5 tr. zák. dopouští se zločinu netoliko přímý pachatel sám, nýbrž i každý, kdo vyvine některou z činností v § 5 tr. zák. vypočtených, odpovídajících pojmu spoluviny (návodu) neb účasti na zločinu. Návodcem jest pak ten, kdo působí na vůli přímého pachatele, vybízejí ho ke spáchání trestné činnosti určitého rázu, aneb aspoň pachatele v úmyslu zločinném, třebas již tímto pojatém, posiluje. Spáchá-li pak pachatel následkem tohoto svádění nebo podněcování takový trestný čin, nebo pokusil-li se aspoň oň, zakládá svádění spoluvinu na činu pachatelově; zůstalo-li svádění bezvýsledným, jde o nedokonané svádění podle § 9 tr. zák. Naproti tomu netřeba, by skutek, k jehož spáchání směřuje vůle návodce, byl v jeho představě a v jeho působení na přímého pachatele (v návodu) přesně vymezen ve všech svých podrobnostech. Podle okolností případu stačí k návodu i pouhé všeobecné vybídnutí určité osoby k trestné činnosti určitého druhu. Spoluvinník podle § 5 tr. zák. ručí stejně jako spolupachatel trestného činu podle zákona zásadně za veškeren rozsah i výsledek trestné činnosti přímého pachatele s výjimkou případů, v nichž přímý pachatel překročil příkaz daný mu spoluvinníkem (*excessus mandati*). Tu se spoluvina posuzuje arci jen podle zlého úmyslu spoluvinníkovy. O takový případ v souzeném případě vůbec nejde. S hlediska těchto úvah ob stojí rozsudkový výrok, napadený zmateční stížností, po stránce právní.

Jak již v rozh. čís. 874 sb. n. s. bylo vyloženo, postačí ke kvalifikaci podle § 174 II c) tr. zák., když pachatel krádeže vnikl do zamčené místnosti otevřeným oknem, tedy když obešel překážku pravidelného vstupu; proto neudržitelnou jeví se výtku stížnosti, že nelze mluvit o krádeži na věcech uzamčených, jakmile okno uzamčené místnosti bylo rozbité. Poukazuje-li zmateční stížnost k tomu, že na venkově bývají brambory často ukládány v místnostech nezamčených, ocitá se takto v nepřipustném rozporu (§ 288 čís. 3 tr. ř.) s rozsudkovým zjištěním rázu skutkového, podle něhož stěžovatel mohl vědět, že se u Floriana R-a stejně jako u každého většího sedláka uschovává obilí, brambory a pod. vždy v místnostech uzamčených, že se mu tudíž jest spoluzodpovídati za kvalifikaci krádeže podle § 174 II c) tr. zák.

Čís. 3465.

Zostření trestu těžkého žaláře podle § 3 zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 131 ř. zák. (§ 16 tr. ř.) je povinným doplňkem a součástí tohoto druhu trestu; oním zostřením nebyla dotčena zásada § 50 tr. zák.; nestalo-li se tak, jde o zmatek (čís. 12 § 344 tr. ř.).

Podle § 50 tr. ř. není přípustno (§ 344 čís. 12 tr. ř.), by byl obžalovanému, který se vedle zločinu loupeže dopustil též přestupku podle § 36 čís. pat. ze dne 24. října 1852, čís. 223 ř. zák., uložen vedle trestu těžkého žaláře podle § 195 tr. zák. ještě trest peněžitý.

Byl-li výrok o trestu napaden též odvoláním z výše trestu, jest o něm rozhodnouti ne teprve p o, nýbrž p ř i vyřízení zmateční stížnosti (§ 296 druhá věta tr. ř.).

(Rozh. ze dne 29. dubna 1929, Zm II 82/29.)